

Dosarul nr. 2ra-1868/18

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul central) V. Puica

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) E. Palanciuc, A. Malîi, V. Clima

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Igor Verejeanu în interesele lui Nicolae Codreanu și Elena Codreanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Culinca și Eugenia Culinca împotriva lui Vitalie Burmistru, Nicolae Codreanu și Elena Codreanu cu privire la impunerea obligației de a face, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 4 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Ruslan Culinca și Eugenia Culinca, s-a casat hotărârea din 3 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea s-a admis parțial,

c o n s t a t ă :

La 22 februarie 2017 Ruslan Culinca și Eugenia Culinca au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Burmistru, Nicolae Codreanu și Elena Codreanu, solicitând obligarea pârâților de a executa, în mod solidar, lucrările de readucere a terenului cu nr. cadastral xxxxx, situat în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Constantin Stere, 13/A, la nivelul avut anterior inițierii lucrărilor de terasament, efectuarea lucrărilor de modificare a tubului de scurgere a apelor pluviale, întru redirecționarea canalului de scurgere a apelor de pe acoperișul casei într-o altă direcție, încasarea, în mod solidar, de la pârâți a sumei de 53 879,14 lei cu titlu de prejudiciu material, ce constituie costul lucrărilor de remediere a gardului capital, a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanții au indicat că sunt coproprietari devălmași ai terenului învecinat cu cel al pârâtului Vitalie Burmistru, proprietarii precedenți ai căruia erau pârâții Nicolae Codreanu și Elena Codreanu.

Terenurile indicate sunt delimitate printr-un gard cu lungimea de 21 m., prezentând o construcție capitală, formată din fundație și zidărie din blocuri, anul

construcției 2004-2005, cu grad de finalizare de 100%, construit în limitele terenului acestora, din cont propriu.

Reclamanții au invocat că în anul 2016, pârâții Nicolae Codreanu și Elena Codreanu au executat lucrări de construire, inclusiv lucrări de terasament pe terenul cu nr. cadastral xxxxx, în scopul ridicării nivelului terenului cu o înălțime variată de 0,20 m., până la 0,80 m. față de terenul învecinat cu numărul cadastral xxxxx, astfel că, la moment structura de rezistență a construcției gardului capital ce delimitează terenurile învecinate, pe segmentul ce separă gospodăriile acestora, este nesatisfăcătoare, având defecte tehnice și anume pe fațada gardului existent sunt prezente pete umede cu o înălțime variată de la 0,60 m., până la 1,20 m., prezența petelor umede caracterizând începutul procesului de deteriorare a gardului și a materialului primar.

Consideră că aceste defecte tehnice au apărut în rezultatul executării de către pârâții Nicolae Codreanu și Elena Codreanu a lucrărilor de terasament pe terenul învecinat contrar normativelor în vigoare, iar factorii negativi ce caracterizează legătura cauzală între lucrările de terasament și starea tehnică actuală a gardului capital constau în executarea lucrărilor de terasament în scopul ridicării nivelului terenului cu o înălțime ce variază de la 0,20 m. până la 0,80 m. față de terenul învecinat, lipsa executării rigorilor de scurgere a apelor pluviale, fapt ce provoacă acumularea apelor pluviale în preajma gardului existent cu ulterioară și continuă distrugere, direcționarea incorectă a canalului de scurgere a apelor pluviale de pe acoperișul casei de locuit cu nr. cadastral xxxxx în direcția gardului și implicit terenului cu nr. cadastral xxxxx.

Au menționat că starea de fapt a fost stabilită prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 052 din 13 februarie 2017, elaborat de către expertul judiciar particular Anatolie Achimov, prin care s-a constatat că construcția gardului ce delimitează terenurile enunțate prezintă pericol pentru proprietarii terenurilor, iar costul lucrărilor de remediere a gardului capital ce delimitează terenurile constituie 53 879,14 lei, vinovați de situația dată fiind pârâții Nicolae Codreanu și Elena Codreanu, care au și efectuat lucrările de terasament, cât și pârâțul Vitalie Burmistru, care a devenit ulterior proprietarul terenului dat și nu a întreprins măsuri pentru încetarea degradării gardului ce separă gospodăriile.

Reieșind din cele relatate, Ruslan Culinca și Eugenia Culinca consideră că prejudiciul cauzat prin deteriorarea în continuu a gardului capital, într-un final poate duce la distrugerea acestuia și alunecarea terenului învecinat cu nr. cadastral xxxxx.

Prin hotărârea din 03 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Culinca și Eugenia Culinca împotriva lui Vitalie Burmistru, Nicolae Codreanu și Elena Codreanu s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Ruslan Culinca și Eugenia Culinca, în mod solidar, în beneficiul lui Nicolae Codreanu suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 13 noiembrie 2017 Ruslan Culinca și Eugenia Culinca au declarat apel, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 4 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Ruslan Culinca și Eugenia Culinca.

S-a casat hotărârea din 3 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central.

S-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de Ruslan Culinca și Eugenia Culinca împotriva lui Vitalie Burmistru, Nicolae Codreanu și Elena Codreanu privind impunerea obligației de a face, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a admis parțial.

S-a obligat solidar Vitalie Burmistru, Nicolae Codreanu și Elena Codreanu să execute lucrări de readucere a terenului cu nr. cadastral xxxxx situat în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Constantin Stere, 13A, la nivelul avut anterior lucrărilor de terasament executate, precum și să efectueze lucrări de modificare a canalului de scurgere a apelor pluviale, prin redirectionarea canalului de scurgere a apelor de pe acoperișul casei situate în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Constantin Stere, 13A, în altă direcție.

S-a încasat de la Nicolae Codreanu și Elena Codreanu, în mod solidar cu Vitalie Burmistru, în beneficiul lui Ruslan Culinca și Eugenia Culinca suma de 53879,14 lei cu titlu de prejudiciu material în și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 1616,37 de lei.

În rest pretențiile ce excedă cerințele admise, s-au respins ca neîntemeiate.

În susținerea soluției, instanța de apel a constatat pârâții au realizat o faptă ilicită prin efectuarea lucrărilor de terasament pe terenul cu nr. cadastral xxxxx, delimitat anterior din terenul cu nr. cadastral xxxxx, conform datelor expuse în planul geometric din 5 noiembrie 2014, situație ce a prejudiciat drepturile și interesele reclamantilor, prin deteriorarea gardului ce delimitează terenurile acestora și încălcarea siguranței de exploatare, între acestea existând o legătură cauzală.

La 10 iulie 2018, Nicolae Codreanu și Elena Codreanu reprezentați de avocatul Igor Verejeanu, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 4 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, menținerea hotărârii din 3 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că este ilegală, neîntemeiată și lipsit de suport juridic. Instanța de apel a interpretat eronat, a încălcat esențial legislația în vigoare și a dat interpretare eronată materialului probator.

Instanța de apel la emiterea deciziei recurate, s-a bazat pe raportul de expertiză extrajudiciar nr. 052 din 13 decembrie 2017, care este un act nul.

La fel, consideră că instanța de apel a precizat incorect probele cauzei referitor la efectuarea terasamentului terenului cu nr. cadastral xxxxx, deoarece nu poate fi readus la nivelul avut anterior inițierii lucrărilor de terasament din simplul motiv că asupra terenului dat nu au avut loc niciodată schimbări. Cum a fost terenul pînă la demararea construcției casei de locuit, așa și este pînă în prezent.

Nicolae Codreanu și Elena Codreanu au relatat că din 5 ianuarie 2017 nu sunt proprietarii terenului învecinat cu terenul intimaților, astfel fiind imposibilitate să întreprindă careva schimbări, or în caz contrar ar afecta dreptul de proprietate al lui

Vitalie Burmistru. Reclamantii au înaintat acțiunea la 1 martie 2017, când proprietar al bunurilor imobile era deja Vitalie Burmistru.

Prin urmare, consideră că toate acțiunile intimațiilor constituie o ingerință în drepturile de proprietate asupra bunurilor altor persoane.

Au menționat că concluzia instanței de apel referitor la încasarea sumei de 53 879,14 lei cu titlu de prejudiciu material este neîntemeiată, luând în considerare faptul că la materialele cauzei nu s-au anexat careva acte veridice prin care s-ar demonstra care sunt faptele ilicite ale recurenților, care au dus la crearea prejudiciului. Precum și nu au fost prezentate probe concludente și veridice privind prezența prejudiciului.

Totodată, consideră că suma de 53 879,14 lei este exagerată și nejustificată. Reclamantii nu au prezentat instanței de judecată probe concludente și pertinente privind producerea oricărui prejudiciu.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expedită participanților la proces la 10 mai 2018 (f.d. 161), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește. Totodată, în cererea de recurs, recurenții au indicat că au recepționat decizia integrală la 15 mai 2018.

Din aceste considerente, recursul din 10 iulie 2018, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Igor Verejeanu în interesele lui Nicolae Codreanu și Elena Codreanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Igor Verejeanu în interesele lui Nicolae Codreanu și Elena Codreanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari